

Wanneer je als jongen - in de dagen van Jezus - een oogje had laten vallen op een meisje ... dan vroeg je aan je beste vriend of hij eerst eens voorzichtig wilde informeren bij haar familie: Heeft ze al een vriend? Ze kan immers al verkering hebben met een ander. Bovendien ... wat zouden haar ouders ervan vinden?

Zo'n vriend moest iemand zijn waar je op aan kon. Iemand die je kon vertrouwen. Iemand die tactvol de allereerste contacten kon leggen. Een koppelaar, ja, waarom niet?

En als het dan wat werd tussen die jongen en dat meisje ... en als de wederzijdse ouders instemden met de verkering ... dan konden de voorbereidingen voor een verloving en een huwelijk een aanvang nemen. Trouwjurk, pak voor de bruidegom. Synagoge en rabbi regelen. Een zaal om het bruiloftsfeest van minstens drie dagen te kunnen vieren. Een bandje voor de muziek. Niet te vergeten: eten en drinken voor al je gasten. Kostbare zaak, zo'n bruiloft. O ja, en die beste vriend van je, die koppelaar - zal ik maar zeggen - die werd dan de ceremoniemeester op je bruiloftsfeest. De bruid, de bruidegom en de vriend van de bruidegom.

*

De bruid is in de Bijbel ... het volk van God. De gemeente van het Oude en van het Nieuwe Verbond. En de Bruidegom ... dat is Jezus Christus, die uit zijn ouderlijk huis - de hemel, het Vaderhuis - op aarde is gekomen om Zich aan zijn bruid te verbinden. Johannes de Doper is de wegbereider, de vriend van de Bruidegom. Hij legt de eerste contacten tussen de bruidegom en zijn aanstaande bruid. En hij doet dat ... door te preken en te dopen. Hij preekt over het Koninkrijk van God. Hij preekt over de tijd van Gods genade: 'Alle mensen zullen het heil van God zien. Die tijd is nú aangebroken. Bekeer je, anders ga je verloren. Geloof en je zult behouden worden!' Zo bereidt Johannes de bruiloft voor. Als straks de Bruidegom komt ... moet er een bruid zijn.

Ik moest denken aan de geschiedenis van Genesis 24. Eliëzer, de meest vertrouwde knecht van Abraham, gaat op zoek naar een vrouw voor Izaäk, de zoon van Abraham. Hij vindt z'n Rebekka bij de waterput.

Ook Johannes de Doper staat bij het water. Hij zoekt een bruid voor de Bruidegom. Bij het water.

U weet - ongetwijfeld - dat in Israël water schaars is. Maar op haar trouwdag nam de bruid eerst een bad om zich te reinigen. Daarna werd zij geholpen om haar bruidskleren aan te trekken.

En "als een bruid, die voor haar man - haar bruidegom - versierd is" - met smetteloos fijn, wit linnen - teken van reinheid - werd zij vervolgens door de vriend van de bruidegom naar het bruiloftsfeest gebracht.

Johannes doopt en doopt en doopt. Allen, die - onder belijdenis van hun zonden - God daarom vergeving vragen. In het water van de Jordaan. Het water is symbool: Hun zonden worden afgewassen. Hun leven wordt gereinigd.

Zo groeit de bruidsgemeente en wacht zij - op de oevers van de rivier van dood en leven - op de komst van haar Bruidegom. Die komt - op zekere dag. Ook Hij laat Zich dopen in het water van de Jordaan. Dan kan het bruiloftsfeest in Kana beginnen. Als een teken dat heenwijst naar het grote bruiloftsfeest van straks.

*

Pinksteren - zou je kunnen zeggen - is het verlovingsfeest van de kerk. Jezus, de aanstaande Bruidegom, is naar het Vaderhuis gegaan. Het is de Heilige Geest, die na de hemelvaart van Jezus - op aarde - het werk van de voorbereidingen voor de bruiloft overneemt. De Heilige Geest is na Pinksteren - als Eliëzer en als Johannes de Doper - de Vriend van de Bruidegom ... die straks de bruid bij haar Bruidegom brengt: 'Vind U haar niet mooi? Is zij niet een schat uit duizenden?' De Heilige Geest

wil hierin Christus verheerlijken.

Nou, ze hebben het daar in Jeruzalem op die eerste Pinksterdag ervaren. Met kracht werd de Heilige Geest uitgestort. Wind en vuur. 3000 Mensen komen tot geloof. Omdat zij horen in hun eigen taal van de grote daden van God. Omdat zij de tekenen van Gods komen naar deze aarde hebben gehoord en gezien. En de sneeuwbal van de Geest rolt en rolt maar over de aarde.

Wereldwijd is het Christendom nog steeds de grootste godsdienst op deze aarde. Pinksteren is het verlovingsfeest. Het feest van de onder-trouw. Straks zal het feest van de bruiloft worden gevierd. Wordt u er al warm van ... van binnen? Heb je er al zin in?

*

"En de Geest en de bruid zeggen: Kom!" Wachten op Jezus duurt soms lang. En toch ... er is nog zoveel werk te doen voordat de trouwdag kan plaatsvinden. In de hemel: de bouw van een nieuw Jeruzalem. Op de aarde: zijn bruid is er blijkbaar nog niet klaar voor. En ook nog niet iedereen heeft een uitnodiging voor het grote feest ontvangen. Daarom moet dat "Kom!" door ons aan anderen worden doorgegeven. "En wie het hoort zegge: Kom!" Het gebed om de komst van Jezus werkt aanstekelijk.

We zijn op weg naar de Bruiloft van Jezus Christus. Pinksterfeest is het feest van de verloving, van de onder-trouw. De Heilige Geest, de Vriend van de Bruidegom, neemt ons bij de hand. Hij brengt ons bij Jezus. Straks wordt het pas echt goed feest. 'Zalig zij, die geloven. Zij zullen ingaan in de bruiloftszaal en met Christus wonen in het nieuwe Jeruzalem.'

Houdt moed. Houdt vol. Jezus komt. "Kom, Here Jezus, ja, kom gauw!"